

DIUMENGE XXIX DURANT L'ANY (A)
Homilia del P. Anselm Parés, monjo de Montserrat
22 d'octubre de 2017
Is 45, 1.4-6 / 1 Te 1, 1-5b / Mt 22, 15-21

Benvolguts germans i germanes, l'evangeli segons St. Mateu, corresponent a la missa d'avui, ens ha presentat una trampa que els fariseus i els partidaris d'Herodes li van preparar a Jesús. Li van fer una pregunta rebuscada, de manera que, fos quina fos la resposta de Jesús, quedés compromès.

La pregunta, ja l'hem sentit, és la següent: "És lícit o no de pagar tribut al Cèsar?". Si la resposta de Jesús hagués estat afirmativa, hauria disgustat als jueus, que no volien pagar els impostos als ocupants romans. I si la resposta hagués estat negativa, els disgustats haurien estat les autoritats romanes. Ja coneixem la resposta de Jesús, que no repetiré ara, i que va acabar amb la coneguda sentència "retorneu al Cèsar això que és del Cèsar (es tractava d'una moneda romana que Jesús havia demanat), i a Déu allò que és de Déu".

Germans, considero que el que van fer els fariseus amb Jesús fou temptar Déu, sí temptar Déu, en la persona de Jesús. I nosaltres, temptem Déu? Però, abans de continuar, voldria explicar una mica què vol dir temptar Déu. Temptar Déu és voler que Ell faci la nostra voluntat i no la Seva. Potser ho hem fet alguna vegada sense adonar-nos-en. Em proposo de fer amb vosaltres una breu reflexió sobre aquest tema.

Si repassem la història d'Israel a l'Antic Testament, hi trobem molts episodis que ens mostren com els israelites temptaven Déu. En posaré un exemple. Durant la llarga marxa pel desert, després d'haver estat alliberats de l'esclavatge d'Egipte, els israelites acamparen al desert de Sin, on no hi havia aigua per beure; i en demanaven a Moisès. Li deien "dóna'ns aigua per beure". Moisès va replicar "per què discutiu amb mi? Per què poseu a prova el Senyor?". Déu volia que el poble confiés en Ell, que els havia tret d'Egipte. Seguidament, per mitjà de Moisès, va fer sortir aigua abundant de la roca del desert.

I, en el Nou Testament, també hi trobem molts episodis que mostren la presència de la temptació a Déu, en la persona del seu Fill Jesucrist. En posaré un exemple tret del mateix evangeli segons Sant Mateu (Mt 12, 38-40). Podem llegir: Llavors alguns mestres de la Llei i fariseus digueren a Jesús: "Mestre volem veure un senyal". Ell els respongué: "La gent d'aquesta generació dolenta i adúltera demana un senyal, però no els en serà donat cap altre que el del profeta Jonàs. Perquè, així com Jonàs, va estar tres dies i tres nits en el ventre del gran peix, també el Fill de l'home estarà tres dies i tres nits en el cor de la terra".

Els jueus volien un senyal prodigiós que demostrés que Jesús era el Messies. Però Ell només els donà, a ells i també a nosaltres, el senyal de la seva mort i de la seva resurrecció. És a dir, la seva Pasqua.

El que el Senyor vol de nosaltres els cristians és que confiïem amb Ell, que ens estima i que sap el que ens convé, individualment i col·lectiva. Vol que el deixem fer de Déu, que és el Senyor de la història. Ell és el qui era al principi, el qui és ara, i el qui serà a la fi de la història. Ens demana d'exercitar la nostra fe, que Ell mateix ens ha donat. Però nosaltres volem que Ell faci la nostra voluntat en lloc d'acceptar la Seva.

Germans i germanes, podem demanar Déu, en aquesta Eucaristia que estem celebrant, que ens doni una fe al menys com un gra de mostassa, que després ja creixerà. Que així sigui.